

" L'ENSENYAMENT VETERINARI, PRESENT I FUTUR " 6

Jaume Roca i Torras
Veterinari

1. PRÒLEG

Els estudis de Veterinària van iniciar-se amb la creació, l'any 1.792, de l'Escola de Veterinària a Madrid. A les dècades dels 40 i 50 del segle passat es van fundar les de Saragossa, Còrdoba i Lleó. Les matèries tractaven principalment les malalties dels animals domèstics i, de manera preferent, les dels èquids. Ja preocupava també, en aquells temps, la inspecció i higiene dels aliments destinats a l'home, especialment les carns i els seus derivats, tot construint-se així els escorxadors, per motius higienics.

Les Escoles de Veterinària espanyoles unifiquen l'any 1871 els seus plans d'estudis a cinc cursos i amb les mateixes assignatures. ^{totels les Escoles} Cal destacar les posteriors millores dels anys 1912 (anomenat pla Lavilla), 1931 (de Gordón Ordas), 1943 (transformació de Escoles Superiors a Facultats), 1953 (amb 6 cursos) i 1.967 (en el que, a partir de 4rt curs, s'introdueixen algunes assignatures optatives, segons quina sigui la branca escollida: Patologia, Producció animal o Salut pública).

L'any 1982 es funda la Facultat de l'Universitat Autònoma de Barcelona a Bellaterra i la de Murcia; i poc temps després les de Càceres, Lugo i Las Palmas. Un excés nombre de Facultats de Veterinària a criteri de molta gent.

2. SITUACIO ACTUAL

La problemàtica actual de la Professió Veterinària té com a principals orígens, la preparació insuficient que es dona a la Facultat (amb honroses excepcions) i a la manca de verdares Escoles d'especialització per a post-graduats.

La nostra Facultat de Bellaterra s'ha inaugurat, però manquen moltes instal·lacions i material de pràctiques. Les Autoritat Veterinàries, Universitaries i Polítiques han d'exigir que siguin resolts aquests greus problemes.

La Problemàtica actual de la Professi6
té principalment las següents:

C A U S E S

PREPARACI6 INSUFICIENT:

- LES FACULTATS NO HAN FORMAT VETERINARIS EFICIENTS (AMB EXCEPCIONS).
- NO S'HA SELECCIONAT L'ENTRADA AMB RIGOR.
- GRAN NOMBRE D'ALUMNES QUE DIFICULTEN UN BON ENSENYAMENT.
- FALTA DE PROFESSORAT EN NOMBRE I EN QUALITAT
- FALTA DE MITJANS (MATERIALS, ANIMALS, LABORATORIS, ETC.) EN LES FACULTATS.
- RECORDAR QUE: LA VETERINÀRIA ÉS UNA CIÈNCIA APLICADA I EXPERIMENTAL.
- LA PRE-ESPECIALITZACI6 ÉS UN FRACÀS, SI AQUESTA COMENÇA AL 4^{at} CURS.
- LA FALTA DE PRACTIQUES EN LES FACULTATS.
- MANCA D'ESCOLES D'ESPECIALITZACI6 PER A POST-GRADUATS.

Professorat. Malgrat els seus esforços i dedicació, el professorat es troba desbordat pel gran nombre d'alumnes i la manca de mitjans. Amb professors-funcionaris, sense mitjans per a pràctiques, mal pagats i desmotivats, no podrà fer-se un bon ensenyament.

Alumnat. L'estudiant de Veterinària ingressa amb baixa preparació. S'han de fer proves d'ingrés més riguroses. Però el problema més greu és la manca de pràctiques en un gran nombre d'assignatures, no atribuïble al professor, sino a la manca de mitjans.

Sobren molts Veterinaris, però en canvi manquen nombre suficient d'especialistes.

Pla d'estudis. Les pre-especialitzacions que s'han fet després del 3er. curs han sigut un fracàs. Els 20 anys d'experiència han demostrat que en més d'un 80% dels casos, el veterinari ha tingut que treballar en matèries diferents a les que havia estudiat. A més haver de triar abans de 4rt. curs, l'estudiant no té base real per a saber el que li convé.

NOMBRE TOTAL D'ALUMNES DE VETERINARIA ESPANYOLS DESDE 1960-61

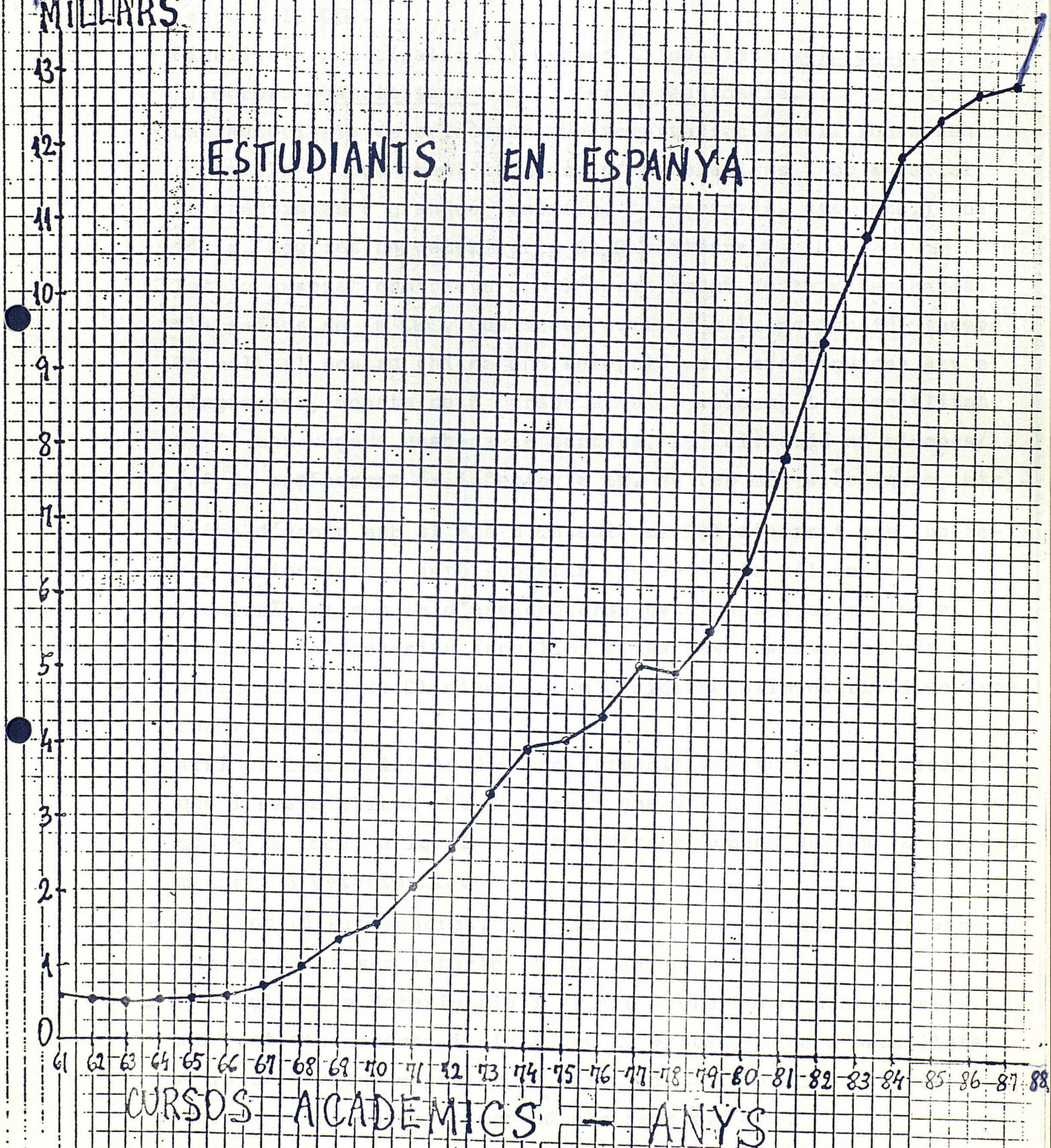
Curs	Nombre	Curs	Nombre
60-61	672	75-76	4.191
61-62	532	76-77	4.503
62-63	526	77-78	5.199
63-64	506	78-79	4.838
64-65	531	79-80	5.659
65-66	550	80-81	6.612
66-67	641	81-82	8.129
67-68	768	82-83	9.648
68-69	1.059	83-84	11.008
69-70	1.429	84-85	12.110
70-71	1.657	85-86	12.527
71-72	2.126	86-87	12.924
72-73	2.712	87-88	13.003
73-74	3.417	88-89	14.021
74-75	4.048		

Espanya es el tercer país del món en nombre d'estudiants.

FACTORS A TENER EN COMpte EN LA PRESENTI

ALUMNES
MILLARS

ESTUDIANTS EN ESPANYA

3. FACTORS A TENIR EN COMPTE EN EL PRESENT I FUTUR

¿ Com ha de ser l'ensenyament veterinari a les Facultats ?

- Adaptada a les necessitats actuals i futures de Catalunya, Espanya i la CEE.

- Finalitats principals: 1) Formar llicenciats eficients.
2) Formar especialistes. 3) Fer investigació.

- Les Autoritats Veterinàries, Universitaries i Polítiques han de resoldre urgentment la manca d'instal·lacions i de material de pràctiques (granjes, animals, laboratoris, etc. etc.) que té la Facultat de Veterinària de Bellaterra.

Tot lo exposat contrasta amb l'ensenyament de la Veterinària als països de la CEE, que sense arribar a la perfecció, supera de molt al nostre (hi ha una selecció molt més rigurosa per a ingressar, consta de 6 cursos a molts països, l'especialitat es fa una vegada acabada la carrera, la rel.lació nº alumnes/ nº de professors és inferior a 10, es fan més pràctiques, etc).

- Estem d'acord amb el Plà d'Estudis de Bellaterra i amb les seves assignatures, però suggerim les següents millores:

Disminuir el nombre d'assignatures optatives i augmentar el nombre d'obligatòries, escollint a les més representatives i bàsiques tant de Clíniques, com d'Higiene alimentària i de Producció animal.

Així el Llicenciat tindrà una formació més integral (recordar que l'especialitat ha de cursar una vegada acabada la carrera, com a la CEE), a igual que en Medicina humana que es la carrera més afí a Veterinària.

- Referent al Professorat, la relació nº de alumnes/ nº de professors ha de ser inferior a 10, segons la CEE.

- La Facultat de Veterinària i el seu Professorat han de estar amb contacte directe i diari amb la problemàtica i necessitats de la ramaderia, empreses pequàries i alimentàries, consumidors, etc. per així poder formar bé als seus alumnes.

- S'han de fer proves d'ingrés més completes, justes i objectives al ingrés en la Facultat de Veterinària (seguir els exemples de França, Regne Unit, etc.) i que aquesta selecció es continui sobretot en el primer curs de la carrera.
- Allò que s'ha de garantir és l'igualtat efectiva d'oportunitats per a ingressar a Veterinària, però cal seleccionar els més capaços.

4. FORMACIÓ DE POSTGRAU I ESPECIALITATS.

Tot i els antecedents acabats d'exposar, la pròpia professió ha sentit la necessitat de perfeccionar-se i per aixó el Consell General de Col·legis Veterinaris d'Espanya, Col·legis Professionals, Associacions, Acadèmies, etc. s'han anat organitzant, des de fa molts anys, conferències, cursets, congressos, taules rodones, temes monogràfics, etc. que han volgut suplir (en la mesura que s'ha pogut) els cursos d'especialització a les Facultats o les Escoles d'Especialització per a Postgraduats.

D'altra banda, l'Administració (estatal, municipal, etc.), quan ha necessitat veterinaris amb determinats coneixements, ha recorregut, des de fa molts anys, a les oposicions reglamentàries, a base d'un temari més o menys específic de la tasca a desenvolupar, amb els corresponents examens escrit, oral i pràctic, i aixó ja ha suposat una lleugera formació postgrau o preespecialització. Tenim exemples: Veterinària Militar, Veterinaris Municipals, Veterinaris del Cuerpo Nacional, del Cuerpo de Higiene y Sanidad Pecuarias, etc.

També convé recordar que, ja fa anys, es van portar a terme cursos d'especialitat veterinària; així, a partir de l'any 1.908 i a la Secció Veterinària de l'Institut de Higiene Militar a Madrid, es cursava l'especialitat de Bacteriologia i Anàlisis Clíniques, que durava un any. L'any 1946 es va crear l'especialitat de Bromatologia i Higiene.

Tret dels ensenyament esmentats, també hi ha cursos i matèries que poden realitzar-se a centres de formació i especialització interdisciplinària; així tenim els cursos de Diplomats en Sanitat i d'Oficial Sanitari, els de Tècnic Superior Bromatòleg, els del Centro Experimental del Frío a Madrid, els del Institut Químic de Sarrià, etc., que ajuden tant al perfeccionament de les diverses professions sanitàries.

Si alguna cosa podem assenyalar, doncs, sobre la formació de postgrau dels estudis de Veterinària és que hi ha una gran llacuna (per a no dir un llac immens) deguda a la manca a la nostra professió d'autèntiques escoles d'especialització de Veterinària (en branques que necessitem molt) per als nostres postgraduats, per a evitar que hagin que anar al estranger a formar-se.

5. EN RESUM, HEM DE:

- PREVEURE EL FUTUR EN LES NOSTRES ACTIVITATS
- PLANIFICAR-LES I DONAR SOLUCIONS
- ADELANTAR-NOS

0 SIA:

- FER LA RECONVERSIÓ VETERINÀRIA

CONCLUSIONS

- El 90% dels problemes de la professió tenen per origen la insuficient preparació que es dona a les Facultats i, principalment, per manca de pràctiques (falta de mitjans i excés de nombre d'alumnes).
- L'alumnat ingressa amb baixa preparació. Fer proves d'ingrés més completes i objectives.
- Amb professors-funcionaris: sense mitjans per a pràctiques, mal pagats i desmotivats no podrà fer-se un bon ensenyament.
- La Facultat de Bellaterra s'ha inaugurat, però manquen: instal·lacions, material de pràctiques, granjes, animals, laboratoris, etc. etc. Les autoritats veterinàries, universitàries i polítiques han de subsanar aquest greu problema.
- El PLA IDEAL D'ENSENYAMENT DE VETERINÀRIA es amb un total de 6 cursos: 5 cursos amb el pla integral bàsic, tal com hem especificat. El sisè curs (sempre obligatori) seria d'especialitat, segons la branca escollida.